

Bayer Zsolt: Ez Csúúúúcs!

2018 november 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bréking! Megszereztük a Hunyadi-film másik titkos forgatókönyvét!

BRÉKING! MEGSZEREZTÜK A HUNYADI-FILM MÁSIK TITKOS FORGATÓKÖNYVÉT

[Magyar Id?k Online](#)

A napokban kiszivárgott Heged?s Bálint Hunyadi-filmjének forgatókönyve nagy vihart kavart a magyar kulturális közéletben. A nándorfehérvári diadalnál a héber tüzéreket és a lovári pattantyúsokat buzdító, babgulyást kanalazó Hunyadi János ábrázolása még a fantasztikus regények rajongói körében is óriási mebotránkozást keltett. Azóta a forgatókönyvet korrigálták, a fantasztikus jeleneteket kivették és az ostrom buzdító beszédének a mondanivalóját sokkal inkább a mai kulturális élet hangulatához igazították. Ám lapunk megszerezte ezt a változatot is. Most pedig szigorúan titkos dokumentumokat ismertetünk. Kérjük ne osszák meg senkivel.

AZ OSTROM EL?TT I.

(A nándorfehérvári vár udvara, a lovagi-tornákhoz használt emelvény egyik tornyocskájában Hunyadi János kormányzó, a vár védelmez?je áll, mellette két apródja: Dúló Béla és Hajcsár Ehell?s. El?ttük tömérdek vitéz, az ország minden féljéb?l és fajtájából. Hunyadi beszédhez köszörüli torkát, szögedies tájszólással beszél.)

Hunyadi János: – Vitézöim!

(döbrent, néma csönd a várudvaron, Hajcsár Ehell?s megrugdálja Hunyadi lábát, a kormányzó kijavítja szavait.)

Hunyadi János: – Magyar vitézöim!

(páran felkiáltanak, azokat is letorkolja a felhördült sokaság. Hunyadi döbrenten néz a két apródjára, és kérd?re vonja ?ket.)

Hunyadi János: – Nem értöm én? Miféle rossz eb marta öszve ?ket? Sömmit nem mondanak. Még csak nöm is ordítanak! Anyámasszony vitézöi!

(a két apród fölényesen összevonja szemöldökét, egymásra néznek, egyikük megszólal, kifinomult humanista tájszólással.)

Hajcsár Ehell?s: – Jó urunk nem komprehendálja, mert kódexek helyett kardot forgat, de a mai id?kben, melyeket a humanismus egyetemleges szellemisége jár át, már nem lehet így szólni a zsoldért küzd?k táborához!

Hunyadi János – Nem értöm!

Dúló Béla: – Persze, hogy nem érti! Maga a vas és nem a tenta szolgálója! De mi megmagyarázzuk, hogyan szólhat úgy minden zsoldosához, hogy egyikük se érezze magát exkommunikálva a szónoklatból!

(Hunyadi János a fejét vakarja)

Dúló Béla: – Mivel a traktátusokban azt találtuk, hogy nincs olyan magában álló dolog, mint a hungarus, hisz több részb?l tev?dik össze, akár a greko filozok által megfigyelt atom, ezért célszer? felsorolni az összetev?ket, mert így lesz kerek egész!

(Hunyadi János nagyokat pislog és megszorítja a szablyája markolatát. Az egyik humanista leereszked?en útba igazítja.)

Hajcsár Ehell?s: – Nos... szóljon el?ször a héber tüzérégehez, ugyanis ?k vannak a legkevesebben és nem oly lelkesek, úgy látom!

(Hunyadi János most sem érti, de mivel vézsesen telik az id?, jónak látja ha a humanistákra hallgat.)

Hunyadi János: – Bátor héber tüzéröim, kik móresre tanítsátok a gaz tereket! Ím hát, harcba szólítalak ebben a nagy órában, melyben eld?l hazánk sorsa...

(A haza szóra a két humanista apród forgatja a szemét, de még mielőtt megszólalhatnának, a héber tüzerek köréből kiemelkedik Júda Efraim és egy kisebb ágyúgolyóbist vesz a kezébe.)

Júda Efraim: – Urunk, kormányzónk! Mi héber tüzerek vallási okokból mégsem tudunk együtt harcolni a többi zsoldossal, ugyanis a csata napja épp sabbathra esik, és ha nem is mozdulunk el az ágyúk mellől, kiszámoltuk, hogy az ágyúgolyóbis másfél mérföldre is eljut, s az már sértené a szent törvényeinket... melyek szerint tilos minden...

(Hunyadi János arca vereslik, mint a rák, és mennydörgő hangon kezdi letorkolni a héber tüzériséget.)

Hunyadi János: – Hogy aprítana föl a jerusálemi sakter! Nem lösz itt haza, ha most vonakodtok harcolni! Ebadtái! A zsoldot bezzög mögkaptátok!

Júda Efraim: – Csakhogy az szerződésben, amit az írástudókkal kötöttünk, Izraelre mondom, benne foglaltatik, hogy vallási ünnepeinket ugyanúgy megülhetjük mint a katolikusok, és kényszerrel sem vehetnek rá az ellenkezésre!

(Hunyadi Jánosnak majd kipattan a szeme idegességében, az apródokhoz fordul, kérdésre vonva őket.)

Hunyadi János: – Ki skribálta azt a szerződést? Az ördög fattyát!

Hajcsár Ehellés: – Uram! Csigavér! Napnyugaton már csak így kötik a szerződéseket, hisz figyelembe veszik a zsoldosnak jelentkezők religióját, nemzetiségét és azt is, hogy ember, némbor vagy még nem suffragált ez ügyben. Ha kivételeznénk, akkor bármikor sanctionálhatna minket a Német-Római Birodalom és a legkeresztényibb francia király...

Hunyadi János: – Ebből elég! Fogy az idő! Ha ebadtái nőm harcolnak, nosza akkor szólok az egyebekhez. Kik a következők, hogy is mondtátok... lögkisebbségek?

Dúló Béla: – Hát a lovári pattantyúsok jóuram! De szóljon a vezetőjükhöz, Lajkó Fáraóhoz, a többiek vakon követik őt.

(Hunyadi János megembereli magát, a pattantyúsok felé fordul, majd néven szólítja a vezetőjüket.)

Hunyadi János: – Fáraó! Lépj el? nemös vitézöm, hadd lássam, mily bátor fia vagy te a hazának!

(Dúló Béla visszafogja Hajcsár Ehellést, aki a haza szó hallatán barackot akar nyomni Hunyadi János fejére. Ez utóbbi türelmetlenül:)

Hunyadi János: – Hát mit késlöködsz? Én vagyok a te urad, parancsolód! Állj fel ha szólítalak!

(a pattantyúsok közül kiemelkedik egy fiatal legény, borsisakját a kezébe veszi és hajbókolva nyögi ki a várkapitánynak)

– Jóurunk! Fáraó vajdánk nincsen itten, hogy üssön beléje az istennyila, mert vasra verték pár nappal ezelőtt, hisz acélozott...

(Hunyadi megrökönyödve)

– Az én tömlöcömben lakozik? Hát ki fog titeket vezetni? Az meg mi, hogy acélozás? Válaszolj, különben halál fia vagy!

– Jóurunk! Hát az úgy vagyon, hogy éccaka, mikor a sereg nagyrésze horkol, Fáraó összevegyíti a páncélingöket, tőröket s egyéb vasakat, majd eladja a némötnek, aki havonta eccer erre jár...

(Hunyadi János leveszi a sisakját, kiengedi hosszú, szürke haját, majd tépni kezdi, minekutána elrántja kardját, azzal hadonászik.)

Hunyadi János: – Munkakerülők! Tolvajok! Hadd lám, hadd lám ki fia-borja van még köztötök! Ebadtái!

(a humanisták megrémülve a nyers er?szak látványától, urukat csillapítják, s a zsoldoslistát böngézik, keresik a következ? csoportot, akikhez uruk szónokolhatna, Hajcsár Ehell?s Hunyadi fülébe súgja.)

Hajcsár Ehell?s: – Uram! Telik az id?! Most vagy soha... szóljon a horvát huszárjaihoz! Legh?ségesebb katonái ezek uram! Vérben viharban edzett hadfiak! Az adriai szirén h?s magzatjai!

Hunyadi János: – Hát ti horvát huszárjaim! Mörre vagytok a tögernyi sokaságban!? Vonjátok ki kardotokat! Szalutáljatok! Hajrá a gaz terekre, a hazáért!

(a várudvaron minden vitéz összenéz, nem értik, hogy mi ütött a várkapitányba, majd egyikük, akit sokan meglökdöstek s szólásra unszoltak, kiáll a sorfalból, majd felkiáltja)

– Hunyadi urunk! Münk zöld lúró, dogos pattantyúsról meg üvegtótról hallottunk, de még hírb?l sem ismerünk horvát huszárt! Mi fán terem a? Nincs horvát itt miközöttünk!

(a sokaságból egy gúnyos hang is kihallatszik)

– Megint túl sok babgulyást evett osztán félrebeszél!

– Fingik az esze! Már mindenütt tereket lát!

(rendez?i utasítás: és így tovább pár gunyoros megjegyzés)

(a seregben mindenfelé nevetés tör ki, vannak akik hasukon fetrengenek, a humanisták arcáról lehervad a vigyor, és kezdik érezni a veszély fémese ízét a szájukban, amint a toporzóuló Hunyadi le akar menni, hogy lekasabolja az illet?t, hisz zsoldosgyilkolásért Hágába citálhatják a kormányzójukat, s magukat is.)

Hajcsár Ehell?s: – Uruk! Erre most nincs id?, mindjárt itt a terek!

Hunyadi János: – S ki száll völe szömbbe ha mögérkezik! Nosza válaszoljatok tentafosók! Nincs vitézöm! Egy söm! Valaki titokban kicserélte söregemet!

Dúló Béla: – A szerbrácokba mindig bízhat, hisz ?k a terek els? prédája! Szóljon nemes vitézéhez, a Dugovics nev?höz!

(Hunyadi János a kétségbeesés ormain és a megbolondulás határain még utolszor megpróbálja).

Hunyadi János: – Dugovics jó vitézöm! Tebened bizakodom én s egész hazád! Vezesd szebrácaidat (lopva hátranéz a humanistáira, hogy jól mondta-e, azok bólogatnak) gy?zelemre! Fel a várfokára!

(Dugovics duzzogva egy hordón ül, és egyre mérgeesebb ábrázattal figyel Hunyadi szózatát).

Dugovics Titusz: – Elég legyen! Én nem küzdök érted Hunyadi! Senki sem kényszeríthet, hogy saját vérem ellen harcoljak, hisz jól tudom, drága testvéremet janicsárnak vitték gyermekkoromban, s mi van, ha netalán vele zuhannék a halálba a fehérvári öregtoronyról? Amilyen a sors, ez éppenséggel megtörténhet! Szóval én nem harcolok teérted Hunyadi!

Hunyadi János: – Áruló! Vörjétek vasba! Hát mind mögkergültetek? Csak benned bízom már Magyar Bulcsú lovashadvezér! Állj fel! Szólalj mög! Hát hun vagy h?ségös vitézöm!?

(a páncélozott sokaságból el?terem egy medvetermet? vitéz, ám sodronyong és buzogány helyett finom velencei selyemben pompázik, térdig ér?, indákkal hímezett ruhát visel, arca kifestve, mint egy metreszé, hosszú, derékig ér? haját bekondorította. Hunyadinak káprázik a szeme, mintha rémet látna.)

Hunyadi János: – Eszöm veszttem! Hisz nincs farsang?! Miféle maskarát csináltál magadból h? Bulcsú vitézöm?

Magyar Bulcsú: – Intolerancia! Úgy öltözködöm, ahogy akarok, s ezentúl Bulcsúnak nevezzen Hunyadi uram, hisz én a némben nem melletted suffragáltam!

Hunyadi János: – Mi ütött bőléd te terekvérivó? Mért böszélsz úgy, mint holmi humanista?! Ártottak az eszednek Bulcsú vitöz! Eridj szedd magad vasba, közel az ?sellen!

Magyar Bulcsú: – Jobbágyészjárású! Mucsai vadember! Nem tiszteli a firenzei divatot! Hát küzdjön veled az, aki oly bárdolatlan, mint te vagy!

(Ennek hallatán Hunyadi szeme lángba borul, és mint egy ketrecbe zárt oroszlán, vadul tombol, Hajcsár Ehell?s pedig Dúló Béla egyetértésével és támogatásával gyorsan kupán vágja a kormányzót, aki össze esik a lovagi-tornához használt emelvény tornyocskájában, majd Hajcsár Ehell?s kijelenti, hogy kezükbe veszik a vár sorsát, hisz eddig is az értelem kellett volna kormányozza az országot, nem a brutális esztelenség.)

(Eközben a torony?rök jelentik, hogy felt?nt a török a láthatáron, órák kérdése már, és megkezdí az ostromot, Hajcsár Ehell?s és Dúló Béla kupaktanácsot tart, majd bölcsen, és teljes egyetértésben határoznak):

Hajcsár Ehell?s: – Mondd Béla, voltaképpen láttál te már gaz törököt, vagy csak azt tudod róluk mit a f?kapitány mondott és öszvehordott?! Hogy a patás ördögök maguk, kereszténységünk pusztítói, országunk megrontói és egyéb unalmas phrasisokat. Pedig gondolj bele mi mindent adtak vala a muzulmánok, izmaeliták és böszörmények a világnak!

Dúló Béla: – Arithmetikát, az orvoslás tudományát, az építészet titkait, s ezen felül literaturát... Sevilla, Córdoba...

Hajcsár Ehell?s: – Bizony, bizony s a lajstrom végzetetlen! Nem is hódítok, ?k, hanem inkább m?vel?k, s mivelhogy a déli országrészek elnéptelenedtek, így is úgy is kellene új telepések...

Dúló Béla: – A szultánjukról pedig az a hír járja, hogy rajong a csillagvizsgálásért, s kedveli a humanistákat! Bölcs, kim?velt ember? lehet, nem oly mucsai, mint ez itten!

(belerúg a földön eszméletlenül fekv? Hunyadiiba.)

Hajcsár Ehell?s: – Úgy van! Mihaszna barbár!

(? is rúg egyet a kormányzóba.)

(A humanisták gyorsan intézkednek, minden készen áll tervük végrehajtásához, a kapu?rökhöz futnak és megparancsolják nekik, hogy nyissák meg a kaput a török el?tt, mert meg vannak gy?z?dve arról, hogy végül meg tudnak velük egyezni, s a terek-magyar paktumtól, melyet nemsokára megkötnek, felvirágzik majd az ország, melyet mesterséges gy?löletkeltéssel uszított a nagyszer? Terek Birodalom ellen Hunyadi János kormányzó s egyéb gaz hívei.)

(Pataki Tamás paródiája)

[Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

Ajánló